

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED: Szerkesztőség: Deák Ferenc uccá 2. Telefon: 13-33. Kiadóhivatal: Kölcsonkönyvtár és jegyiroda: Aradi uccá 8. Telefon: 306. Nyomda: Löw Ippót uccá 19. Telefon: 16-34. « » « » « »

Csütörtök, 1928 január 5

IV. EVFOLYAM 4. SZÁM

MAKÓ: Szerkesztőség és kiadóhivatal: Uri uccá 6. Telefon: 151. szám. « » « » « »
HÓDMEZŐVÁSÁRHELY: Szerkesztőség és kiadóhivatal: Andrassy uccá 25. Telefon: 49. szám. « » « » « » « »

Előfizetési ára havonta 3-20, vidéken és a fővárosban 3-60, külföldön 6-40 pengő. Egyes szám 16, vasár- és ünnepnap 24 fillér

A beteg betegpénztár.

Milyen öröm volna: meglepéssel olvasni azokat a szavakat, melyekkel a munkásbiztosítás új garnitúrája elfoglalta a régi sineket. Ez az intézmény — mondotta Huszár Károly, — a munkásság filléreinek köszönheti létét. S most mi része van benne a munkásságnak azon kívül, hogy megalkotta s az ünneplős szavak hivatkoznak az alkotók érdemeire? »Uj stílust akarok behozni a tömegekkel való érintkezésben, — mondotta beszéde folyamán az új elnök, — s a munkásság igényét száz százalékban ki fogjuk elégíteni; kéro szóval fordulok a munkaadókhoz és a munkásokhoz, egyenlitsék ki a természettől adott eljntéteket.«

Ha cinikusak akarnánk lenni, azt mondhatnánk: ez a kiegyenlítés, legalább Szegeden, megkezdődött. Szegeden kezdik megérteni egymást munkaadók és munkások. A Szegedi Munkaadók Szövetsége a pénztári orvosi kinevezésekről ugyanazt mondja, mint a szegedi Szakszervezeti Tanács. Huszár Károly örömmel állapíthatja meg, hogy beszéde nem volt a pusztába kiáltó szó: a pénztári orvosi kinevezések megítélésében a szegedi munkaadók és szegedi munkások szervezetei kiegyenlítik a természettől adott ellentéteket.«

Száz százalékban kell kielégíteni a munkásság igényét, — hirdeti az új elnök. Nem száz, de tíz százalékban ki van-e ez az igény elégítve, ha a beteg munkásokat nem bevált, tapasztalt, nagy tudású orvosai kezelik, hanem — mint a Szegedi Munkaadók Szövetségének tiltakozó felterjesztése mondja, — »pályájuk elején álló, részben még a szükséges előképzettséggel sem rendelkező orvosok?« A munkásság először odaadta fillereit, hogy az ország egyik büszkeségét: a betegpénztár intézményét megalkossák. S most kívánhatják azt a munkásságtól, hogy egészségét is adja oda gyakorlatul a gyakorlattal nem bíró, beteganyagul a gyakorlati ismeretekkel nem rendelkező orvosok számára? Az állatvédő egyesületek a humanizmus jelszavával még az ellen is tiltakoznak, hogy eleven pocokkat és tengeri malacokat használjanak fel kísérletek számára. A Szegedi Munkaadók Szövetsége ennél jóval szerényebb, de emberséges, becsületes álláspont védelmére vállalkozik: ne a szegény munkásokon szerezzék meg gyakorlatukat azok a »tulságosan fiatal« orvosok, akik most elfoglalják évtizedes multtal rendelkező, tisztos pályát befutott, megbecsült kariársaik helyeit.

Ha már a munkásbiztosítás rendszere nem alapul a szabad orvosválasztás jogán, akkor legalább beleszólásuk legyen a ma, vagy holnap betegjeinek abba, hogy kik legyenek az orvosai. Aki a munkásság igényeinek százszázalékos kielégítését igéri, az nem elégedhetik meg azzal, hogy az új intézményt a munkások fillereiből építi tovább. Ha a pénz elveszik, adjanak egészséget. Adjanak orvosokat, akikben bíznak a betegek. Félgyógyulás ez a bizalom. Az orvos nem is tudja meggyógyítani betegét, ha bizalmat kelteni nem tud benne. S ha az intézményt beteggé teszi, hogyan fognak gondoskodni a betegekről?

A munkásbiztosítás intézményének átszervezésével az autonómia ellen folytatott küzdelmének jelentős győzelmét könyvelheti el a kormányzat. Az autonómia, mely az intéz-

ményt megteremtette s mely nagyszabású társadalmi feladatának betöltésére képessé tette, úgy »kirepült« az intézményből, mint ahogy kirepültek 30-40 éves szolgálatukkal az öreg orvosok. Csak a kormányzatnak lehet akarat, de a kormányzatnak nem. A pénztár tagjai viseljék a költségeket, fizessék az orvosokat s az elefantiázisz jelenségeit mutató adminisztrációs személyzetet, de még azt sem tudják elérni, hogy ne a különb összeköttetésekkel, hanem a különb tudással, ne a több protekcióval, de a több ismerettel rendelkező orvosok álljanak betegágyuk mellé. A szegedi munkás és a szegedi munkaadó megint csak összetalálkozik abban a meggyőződésben, hogy a betegpénztári orvosi kinevezéseknél nem az

orvosi tudás, nem az orvosi hivatás betöltésének kifogástalansága, hanem az előkelőbb, a hathatósabb befolyás győzött.

Ez az az új stílus, amit az országos pénztár új elnöke ígért és követelt? Ez a stílus elégíti majd ki száz százalékban a betegek igényét, ez a stílus tölti majd be tartalommal azt a fölmérhetetlenül jelentős szociális és nemzeti feladatot, amit a népegészségügy védelme és oltalma tesz mellőzhetetlen kötelességgé? A népbetegségek ellen nem protekcióval kell harcolni, hanem tudással és szeretettel. De honnan veszik a tudást és honnan veszik a szeretetet azok, akiket nem tudásuk és hivatosságuk parancsolt, de összeköttetésük sodort a népjólét egyetlen magyar intézményéhez?

A kisántantlapok koncentrikus támadása Magyarországra ellen a szentgotthárdi incidens miatt.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Belgrádból jelentik: A szentgotthárdi gépfegyver szállítmányok ügye nagy feltűnést keltett, a hivatalos körök és a kormánysajtó azonban egyelőre tartózkodik minden állásfoglalástól. A szkupstina pénzügyi bizottságában Demetrinovits független demokrata képviselő foglalkozott ezzel az ügygel és azt mondta, hogy Magyarország Olaszország segítségével fejtverkezik Jugoszlávia ellen. Az ellenzéki lapok erősen támadják Magyarországot és Olaszországot.

Prágából jelentik: A Lidove Novini Bécsből keltezett cikkében azt írja, el kell várni Ausztriától, hogy az ügyet már csak Nyugatmagyarországra való tekintettel sem fogja

egyszerű vámügyként kezelni, hanem mindent el fog követni, hogy Nyugatmagyarországtól keletre elterülő »lőporraktárban« ne halmozódjék össze annyi puskaapor.

Berlinből jelentik: A szentgotthárdi incidens a baloldali sajtóban, élénk visszhangot váltott ki. A Vorwärts minden cáfolat ellenére is bizonyítottan véli, hogy a fegyverszállítmányok Magyarországra irányultak.

Genfből jelentik: Egyes külföldi lapokban napvilágot látott azon tendenciózus hírekkel szemben, hogy a szentgotthárdi ügyben a Népszövetség intervencióját kérték, a Népszövetség titkársága a leghatározottabban megállapítja, hogy ilyen diplomáciai lépés egyik hatalom részéről sem történt.

Temetés Bukarestben, Váradon, Kolozsváron a diákzavargások után.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Bukarestből jelentik: Tegnap délután temették el a bukaresti zsidó temetőben azokat a tóramaradványokat és foszlányokat, amelyek az erdélyi zavargásokban pusztultak el és amelyeket a hazatérő diá-

kóktól szedett el a katonaság. A temetésen Románia összes zsidó szervei résztvettek, a gyászbeszédet a bukaresti főrabbi tartotta.

Egyidőben temették el a tóramaradványokat Nagyváradon, Kolozsváron, Bánfihunyadon és Bacouban.

Halálra ítélték az asszonyt és a vőt, akik meggyilkolták az óbecsei gazdát.

A gyilkos család többi tagjai fegyházat kaptak.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Ujvidékről jelentik: Az ujvidéki törvényszék ötnapos tárgyalás után ma mondott ítéletet az óbecsei Szabó-család ügyében, amelynek tagjait, a fiút, a leányt, a vőt és az anyát gyilkosság büntetével vádolta meg az ujvidéki ügyészség annak a tényállásnak az alapján, hogy 1923 decemberében megölték a családfőt, Szabó Márton óbecsei gazdálkodót és holttestét a tanya udvarán elásták. A gyilkosság után a csendőrség azí jelentették, hogy Szabó Márton eltűnt és valószínűleg visszament Oroszországba, ahol hadifogoly volt. A csendőrség ennek a bejelentésnek alapján nyomozott is, azonban eredménytelenül.

Félév multán névtelen feljelentés közölte az óbecsei csendőrséggel, hogy Szabó Mártont a családja ölte meg és temette el a tanya ud-

varán. A csendőrség a tanyaudvart felásatta és ott tényleg megtalálták Szabó Márton holttestét.

Az ujvidéki törvényszék most tárgyalta a bűnügyet és ma hirdetett ítéletével Szabó Márton özvegyét és vejét, Börcsök Mihályt gyilkosságra való felbujtás büntetésében mondotta ki bűnösnek és ezért mindkettőjüket kötél általi halálra ítélte.

Szabó Márton hasonló nevű 18 éves fiát, aki Börcsök Mihállyal együtt ütötte agyon apját a család biztatására, fiatal korára és korlátolt beszámíthatóságára való tekintettel és töredelmes beismerését is figyelembe véve tízévi börtönre, Börcsök Mihály feleségét, a meggyilkolt Szabó Márton Mária leányát pedig bűnszegedi bűnrészesség miatt hatévi börtönre ítélte.